

գերեզմանոցը, որը նոր շլջանի է. Հինը գոյություն չունի:

Փոքր Սալայի գերեզմանց

543. Առ մարմարե հուշարձան, վրան 6 տող.

ԱսՏ ՀԱՆԳՉԻ ՄԱՐՄԻՆ / ՎԱՂԱԹԱՌԱՄ / ԾԱՌՈՒԿԻ ՄԵԼՔՈՆԵԱՆ / ՂԱՐԱԳԵՈԶԵԱՆ /, ՄՆԵԱԼ
Ի 5-Ն ԱՊՐԻԼԻ 1891 ԱՄԻ, ԵՒ ՎԱԽՃԱՆԵԱԼ 7 ՍԵՊՏ. 1911 ԱՄԻ:

544. Տապանաֆարին՝ 3 առղ.

ԱՍՏ ՀԱՆԳՉԻ ՄԱՐՄԻՆ / ՎԱՐԹԱՆ ԵՐԿԱՆԵԱՆԻ / ՎԱՆ. 20 ՅՈՒՆՈՒԱՐԻ 1914 ԱՄԻ:

545. Տապանաֆարին՝ 3 առղ

ԱՍՏ ՀԱՆԳՉԻ ՄԱՐՄԻՆ ՀԱՅԿԱՆՈՒՇԻ ՂՈՒԿԱՍԵԱՆ ՄԻՐՈԽԵԱՆ / ՎԱԽՃԱՆԵԱԼ 6 ԱՄԱՅ / Ի
1910 ԱՄԻ:

546. Կոբող, թևավոր խաչքարի աեսքով, սաորկ՝ միայն թվականը՝ 1878:

ԹԱՆԳԱՐԱՆԱՅԻՆ ՑՈՒՑԱՆՄՈՒՅՆԵՐ, ԲԵՐՎԱԾ ՆՈՐ ՆԱԽԻՁԵՎԱՆԻՑ

547. Հիշատակագրություն, փորագրված է սպիտակ-գորշավուն մարմարե սալաքարին՝ 8
առղ.

ՅԻՇԱՅԱԿԱՎԱՐԻ ԴՐՈՒՅԴՐՈՒՅ
ԲԼԻՌԻՄՆՈՐԴԱՆԵԼԵՎԱՐԱԿ
ԵԱՆՏՐԵԿԱՐԱՑՈՒՄ ԴԱՏԵՐԻՆ
ՃՈՒՀԱՐԻ ՅԵՐԱՌՈՅՑ ՍՅԱ
ՓԱՇԵՐՄԻՆ ՄՄԱՆՈՒԼԵՎԱՐ
ԱԱՎՏԻՆ ԱՎԱՐՄՈՅՆ ՄԻՌՈ
ՃԱՎԱՎԱՎԱՆՎԱՀՄՎԱՐ
1785 Ի ՁԵՒՄԱՎՈՐՈՒՑ Է ԻՆ

ՅԻՇԱՏԱԿ է ԱԽՊԻՒՐՍ, ՈՐ է ԶՐՈՅ / ԲՂԵՍՈՒՄՆ ՈՐԴԱՆԱՆՈՒ
ԲԱՐԱԿ/ԵՍ.Ն ՏՆ ՆԻԿՈՂԱՅՈՍԻ ԴՍՏԵՐՆ / ՑՈՒՀԱՐԻՆ, ՅԵՒ
ՈՐԴՈՑՆ ՍՏԵ/ՓԱՆՆՈՍԻՆ ԵՒ ՄԱՆՈՒԵԼԻՆ, ԱՐԴ / ԱՌԱՋԻՆ
ԱԽՊԻՒՐ ԵՂԵՒԻ ՆՈՐԱ/ՇԵՆ ՔԱՂԱՔԻՍ ՆԱԽԻՁԵԱՆՈՒ /
1785-ԻՆ, ՑՈՒՆԻՍԻ ԱՄՈՅ 15-ԻՆ:

Մանոք. Գանվում է Հայաստանի պատմության պետա-
կան թանգարանում:

Հրատ. Ե. Մուշեղյան, 57

548. Կաղամար ոսկեջրած. արձանագրությունը գանվում է նիսաերից մեկի վրա.

ԻՎԱՅՐԻՆԻ ՎՐԴԻՎՈՒԹԻՐԴԻՎՈՒԹԻՐԴԻ / ՑՈՒՄԴԻ / 1794

Ի ՎԱՅԵԼՈՒՄՆ ՎԱՐԴՊԱՐՈՒՆԻ ՈՐԴԻ ՊԱՊԻՒՆ. ԹՎ[ԻՆ]. ՌՄԽԴ-ԻՆ (1794):

Մանոք. Գանվում է վերոհիշյալ թանգարանում:

Հրատ. Ե. Մուշեղյան, 75

549. Խաչ, ոսկեջրած, պատականելիս է եղել նոր նախիջևանի Գրիգոր Լուսավորիչ
եկեղեցուն: Քշոցածն շրջանակի մեջ, կենարոնում՝ Քրիստոնի խաչելության պատկերն է:
Բռնակի վրա՝ 4 առղ.

ՅԵՇԱՅԱՎԱՐՈՒՄ ԱՎԱՐԱՎԱՐ
ԴՐՈՒՅԴՐՈՒՅԴՐՈՒՅ
ԹԻՆ ՈՐԴԻ ԿԻՐԱԿՈՒՆԻԳ.
ՈԱ ԸՆ ՌՄԽԴ-ԻՆ

ՅԻՇԱՅԱՎԱՐ է ՍՐ ԽԱԶՍ ՆԱԽԻՎԱՆ Ի ԴՈՒՌՆ ՍՐ ԼՈՒՍԱՈՐՉԻՆ
ԱՐՈՒ/ԹԻՆԻ ՈՐԴԻ ԿԻՐԱԿՈՍԻՆ ՀԼՈՅԴ/ՈՒՆ. ԻՎՀԻՆ, ԻՄԽՈԾ-ԻՆ (1799):

Մանոք. Գանվում է նույն թանգարանում (Փ. 6819):

Հրատ. Ե. Մուշեղյան, 77

550. Խաչ արծաթե, պատվանդանին՝ 3 տող.

ՅԼԻՇԱՍԼԱԿ է ՍԲ ԽԱԶՍ ԿՈՍՏԱՆԴԻՆԱՊՈԼՅԻ / ՂԱԶԱՐՈՍԻ
ՈՐԴԻ ՊԵՏՐՈՍԻՆ, ՆՈՐ ՆԱԽԻՁԵՎԱՆ. Ի ԴԼՈՒՅՈՆ ՄԲ
ՆԻԿՈՂԱՍՈՒՆ. ԹՎԻՆ 1806:

Մանոք. Պահպանվում է նույն թանգարանում (ֆ. 6830):

Հրատ. Ե. Մուշեղյան, 78

551. Դանակի շեղբի վրա՝

Ի ՎԱՅԵԼՈՒՄ ԱԻԵՏԻՔ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻՆ, ՈՐ Է ՊԱՏՐԻԱՄՐԳ ՄԲ ՅԵՐՈՒՍԱՂԵՄԱՅ
և ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼՍՈՅ. ԹՎ. ՌՃԸ (1702):

Մանոք. 1. Դանակը դանվելիս է եղել Դոնի Ռոսառովի դրավաճառ. Ռոմանովիչի
խանութում:

2. Հիշյալ Ավեափք վարդապետը Նահապեա կաթողիկոսի օրոք 1701 թ. ընարվեց Պոլսո
պատրիարք: Կարծողներ կան, թե նա է եղել առեղծվածային «Երկաթե դիմակով մարդը»:
Աքսորից հինգ աարի հետո՝ 1710 թվականին ընդունեց կաթոլիկություն և վախճանվեց
1711 թ. հունիսի 11-ին:

Հրատ. «Արարատ» 1902, հունիսի, էջ 49-52

552. Ափսե, արամադիծը 26 սմ, շրջանակին՝

ԽԻՇԱՌԱՎԱ ՈՉՔ ԽՈՒԹԱՅ. ՌՃԸ (1659):

Հրատ. Ե. Մուշեղյան, 127

**553. Խաչ արծաթե, բնդելուղված դունավոր քարերով, դարդանախշերով: Կոթառին՝ 4
առղ.**

ՀՅԱՋՏԿԵ ԵԱՌԵՐԻՐՐԱՄԿ
ԸՐՏԻՇԻ Ի ԴԻՆ ՄԲ ԱՖԱԺ
ԱՅՆ ԱՐԱՎԱԵՐԱԿՈՒՄԻ
ՀՐՈՒՄԻԱՆ

ՅԼԻՇԱՍԼԱԿ է ԵՍԹԵՐԻ ՈՐԴԻ / ՄԸԿԸՐՏԻՉԻՆ Ի ԴԼՈՒՅՈՆ ՄԲ
/ ԱՍՏՈՒԱԾՍԱՇ/ՆԱՅ ԾԱՌԱՅ ՅԵՂԻՆԱՅ / ԿՈՒՍԻՆ /.
ԹՎ. ԻՆ. ՌՄԻՍ. (1772)ԻՆ:

Հրատ. Ե. Մուշեղյան, 153

ՏԱԳԱՆՐՈԳ

Տաղանորդում հնագույն պատմական հուշարձաններ՝ մեր ժողովրդի ներկայացուցիչների
ձեռքով կերած, չեն պահպանվել: Առավել նշանակալից կառույցներից կարելի է համարել
Բաղդասարով եղայրների առւնը, որ մեր այցի ժամանակ ծառայում էր իրեն քաղաքի
հյուրանոց: Նախասրահի հասակին ոռուսերեն զրված է. որ այս առւնը կառուցել են 20-րդ դարի
սկզբին Բաղդասարով վաճառական եղայրները:

Քուչուկ-Հովհաննիսյանը 1913 թ. հրաարակել է միայն հեաեյալ արձանադրությունը,
որը վերադրում է Կիլիկիայի Կոստանդին Դ (1344-1363) թաղավորին: